

ΠΡΟΚΑΤΑΚΛΥΣΜΑΙΑ ΖΩΑ.

—οοο—

Ὦλων τῶν ἐθνῶν αἱ μυθολογίαι παριστῶσι τὴν γῆν ὡς κατοικουμένην κατ' ἀρχὰς ὑπὸ γιγάντων τοὺς ὁποίους ἐξωλόθρευσεν μέγας κατακλυσμός· εἶναι δὲ αξιοσημείωτον ὅτι ἡ μυθώδης αὕτη παράδοσις ἐπιστεύετο καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Ὁσάκις, ἕως περὶ τὰ μέσα τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, ἀνεκαλύπτοντο ὅσῃ ὑπερτεροῦντα κατὰ τὸ μέγεθος τὰ τῶν σωζομένων ζώων, διεδίδετο ὅτι ἀνῆκον εἰς τοὺς γίγαντας καὶ τιτᾶνας, τῶν ὁποίων τὰ κατορθώματα ἐξύμνησαν οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί· τινὰ μάλιστα ἀπεδόθησαν καὶ εἰς νεωτέρους γίγαντας. Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λοδοβίκου τοῦ IE', τὸ 1613, εὑρέθησαν ἐν τῷ νομῷ τοῦ Δωρινέ ὅσῃ, ἐξ ὧν πολλὰ συνέτριψαν οἱ ἐργάται. Χειρουργός τις δὲ τὸ ὄνομα Μαζυριέ, λαβὼν αὐτὰ διέδωκεν ὅτι τὰ κῦρεν ἐντὸς τάφου μῆκος ἔχοντος 30 ποδῶν, καὶ φέροντος ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν· *Teutobochus rex*· προσέθετε μάλιστα ὅτι κῦρε συγχρόνως καὶ ἀριθμὸν τινα νομισμάτων τοῦ Μαριού. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνακάλυψις αὕτη διεφθίμην, περιῆλθε τὴν Γαλλίαν ὁ Μαζυριέ δεικνύων τὰ ὅσῃ καὶ χρηματολογῶν. Καὶ σημειωτέον ὅτι ἐφορολόγησε καὶ αὐτοὺς τοὺς Παρισίους.

Ἐπὶ δύο αἰῶνας καὶ ἐπέκεινα ἐπιστεύετο ὁ μῦθος οὗτος· πολλαὶ συζητήσεις ἐγένοντο μεταξὺ ἱατρῶν, καὶ μόλις τις ἐξ αὐτῶν δι' ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ ὅσῃ δὲν ἀνῆκον εἰς ἄνθρωπον ἀλλὰ εἰς ἐλέφαντα.

Τὸ 1832 γενομένου γνωστοῦ ὅτι τὰ πολύκερτα ταῦτα ὅσῃ ἐσώζοντο ἔτι ἐν Βουρδιγάλλοις, μεταφέρθησαν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις μουσεῖον, ὅπου καὶ νῦν κεῖνται· σοφός δὲ τις ὑπέβαλε τὸ 1835 ἔκθεσιν εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν, δι' ἧς ἀπεδείκνυνεν ὅτι οὔτε γίγαντος οὔτε ἐλέφαντος ἦσαν, ἀλλὰ μαστόδοντος.

Τὴν III' ἑκατονταετηρίδα αἱ πλείους τῶν ἀπολιθώσεων ἀπεδίδοντο εἰσέτι εἰς τὸν κατακλυσμὸν, τὰ δὲ ἀνακαλυπτόμενα ὅσῃ ἐνομίζοντο ἀνθρώπων ἀπολεσθέντων ἕνεκα τοῦ κατακλυσμοῦ τούτου. Οὐ μόνον δὲ περὶ τὴν διάκρισιν τῶν ὁσῶν τῶν μαστοφόρων, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν τῶν ἑρπετῶν, ὡς φέρ' εἰπεῖν σαυρῶν καὶ σαλαμανδρῶν, ἡπατώντο, καθόσον μάλιστα δὲν ἐπίστευον ὅτι ὑπῆρξαν ἑρπετὰ τὸσφ μεγάλα, ὡς ὁ Μεγαλόσσαυρος, παραδείγματος χάριν, τοῦ K. Ζυγομαλά, οὗτινος τὸ ὁμοίωμα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ 201 φυλλαδίῳ τῆς 4 Αὐγούστου 1859.

Ἐκ τῶν προκατακλυσμαίων ζώων ἦσαν καὶ ὁ Ἰχθυόσαυρος, ὁ Πλησιόσαυρος, καὶ ὁ Πτεροδάκτυλος, οὓς παριστᾷ ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν, χαρᾶς χάριν κατὰ τὸ πρωτότυπον σχέδιον τοῦ γνωστοτάτου γαιολόγου τῆς Ἀγγλίας de la Bèche.

Ὁ Ἰχθυόσαυρος ἔχει ῥύγχος δελφίνος, ὀδόντας κροκοδείλου, κεφαλὴν καὶ στέρνα σαύρας, σπονδύλους ἰχθύος καὶ πόδας τέσσαρας. Διητᾶτο δὲ κυ-

ρίως ἐντὸς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπλεεν, ὡς καὶ ὁ Πλησιόσαυρος, μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Καὶ τῶν δύο τούτων σώζονται ἀκέραιοι σκελετοί· ὥστε, πλὴν τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος τῶν φολίδων, γνωρίζομεν αὐτοὺς ἀκριβέστατα.

Ὁ Κυβιέρος λέγει ὅτι ὁ Ἰχθυόσαυρος εἶχε τὴν μὲν οὐρὰν μετρίαν, τὸ δὲ ῥύγχος ὀξὺ καὶ ὀξυτάτους τοὺς ὀδόντας· ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὀφθαλμῶν ἔβλεπε καὶ τὴν νύκτα, ὅτι δὲν εἶρπεν, ὡς ἡ φώκη, ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀνέπνεεν ἀνυψῶν ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὅτι οἱ Ἰχθυόσαυροι διέφερον κατὰ τὸ μέγεθος, διότι ἦσαν καὶ μικροὶ τριῶν καὶ ἡμίσεως ποδῶν μῆκος ἔχοντες, καὶ ἄλλοι πολλῶ μείζονες· σώζονται ὅσῃ μαρτυροῦντα ὅτι ὑπῆρχον τοιαῦτα ζῶα τριάκοντα ποδῶν μῆκος ἔχοντα.

Ὁ Πλησιόσαυρος ἦτο ἀξιολογώτερος τοῦ Ἰχθυόσαυρου· εἶχε μὲν καὶ αὐτὸς πόδας, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ του, ὁμοία κεφαλῆς σαύρας, συνεδίετο μετὰ τοῦ σώματός του διὰ λαιμοῦ μακροτάτου ὁμοιάζοντος ὀφιν. Διητᾶτο δὲ καὶ αὐτὸς ἐντὸς τοῦ ὕδατος, δὲν ἐσώρετο ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦτο τὸ μέγεθος μεγάλητερος· νηχόμενος δὲ ἀνύψου ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸν μακρὸν λαιμὸν, ὁμοιάζοντα, πλὴν τοῦ χρώματος, λαιμὸν κολοσσιαίου κύκνου.

Ὁ δὲ Πτεροδάκτυλος εἶναι ἔτι θαυμασιώτερος, διότι εἰ καὶ τοῦ εἶδους τῶν δύο ἄλλων, ὅμως οὔτε ἔρπει οὔτε νήχεται ἀλλὰ πετᾷ· ὁμοιάζει τοὺς δράκοντας ἢ τοὺς πλυνωμένους εἰς τοὺς ἀέρας ὀφεις, τοὺς ὁποίους ἡ φαντασία τῶν ἀκμασάντων τὸν μεσαιῶνα μετέδωκε καὶ εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ζωγραφίας. Κατὰ τὸν Κυβιέρον ἔχει πτερὰ ἰσχυρότατα ὡς τὰ τῆς νυκτερίδος. Ὅσῃ Πτεροδακτύλου ἀνεκαλύφθησαν περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκτονταετηρίδος ἐν Γερμανίᾳ· τὰ μεγαλύτερα δὲ μαρτυροῦσι μῆκος δύο μέτρων ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς μιᾶς τῶν πτερύγων μέχρι τῆς ἄλλης.

Ἐκ τοῦ Πτεροδακτύλου τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν ὁ Κυβιέρος ὑποθέτει, ὅτι οἱ περὶ δράκόντων καὶ ἀεροπόρων ὄψεων μῦθοι ἔχουσιν ἀρχὴν ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ παραδόσεων.

Προκατακλυσμαῖα ἄρα ἑρπετὰ διητῶντο ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὸν αέρα.

A'. ADANSOMA DIGITATA—BAOBAB.

B'. BOMBAX PENTANDRIUM.

B. EPTAPHYLUM.

Τὸ πρῶτον τῶν δένδρων τούτων φύεται εἰς τὰ θερμὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, εἶναι τὸ ὀγκωδέστερον ὅλων τῶν γνωστῶν φυτῶν, καὶ ζῇ ἕως 6,000 χρόνους.

Ο κορμὸς του φθάνει πολλάκις τὴν διάμετρον 25 ποδῶν· ἂν καὶ τὸ ὕψος του μόλις εἶναι 40—42 ποδῶν, οἱ κατὰ πάσας ὁμως τὰς διευθύνσεις ἐκτεινόμενοι κλώνες ἔχουσιν 60—80.